

Hrátky s příjmením

Podivný příběh

Dobrý den. Jmenuji se Sokol Bujarý a budu Vám vyprávět jeden opravdu podivný příběh. Bude o paní strace jménem Tasdan.

To takhle jednou paní straka seděla na javůrku a dívala se do hor na ten tzv. Krychfalushiy vrchol. Záhy na to uviděla jak had žaloval broukovi kovaříkovi, že dostal do šálku kávy pouze jednu kostku cukru. Brouk se velice rozzlobil a hned si pospíšil do hadí kavárny, aby hrubě vynadal paní číšnici. A jelikož byl velice naštvaný, prokopl dveře. Naštěstí byla číšnice velice veselá a na usmířenou dala panu broukovi 2 tatranky. Brouk byl vděčný, a proto dal paní číšnici hubičku. Paní číšnice se zamilovala do brouka, takže když ji brouk pozval na hon s jeho přáteli, byla radostí bez sebe. Na honu potkali vysokého muže. Říkalo se mu tall man. A ten byl velice bezstarostnýⁱ. Pozval je k sobě do mlýna (byl to mlynářⁱⁱ), kde společně ochutnali čerstvou petrželku, kterou jedli stříbrnou lžící. Vyschlo jim v krku, a tak se napili vodičky. Když pan brouk s paní číšnicí byli na odchodu, daroval jim mlynář brož, kterou ukoval sám kovářⁱⁱⁱ s turbanem na hlavě.

A to je vlastně konec mého příběhu.

ⁱ Fröhlich = bezstarostný (z něm. jaz.)

ⁱⁱ Müller = mlynář (z něm. jaz.)

ⁱⁱⁱ Kovács = kovář (z maď. jaz.)

- *Dostál* svého slova a získal *Stříbrskou* medaili.
- Když prší, tak po *Kostkách* teče *Vodička*.

Představte si, že by stačilo při vaření hodit jenom KOSTKU bylinek do vašeho jídla a po pěti sekundách by se vám rozpustila ve VODIČCE. DOSTALI jste chuť si uvařit PETRŽELOVOU polévku, ale nechce se vám krájet tolik čerstvé PETRŽELE? Máme pro vás VESELOU akci našich bylinkových KOSTEK za HUBIČKU. POSPĚŠTE si a přijďte k nám, neboť akce 4. 11. ZÁHYNE.

Jednou jsem se takhle procházel po velmi hrubém chodníku a v tom uviděl mladou veselou slečnu s krásnou broží na kostkované košili, měla také velmi hezký batůžek, který měl na sobě malé obrázky vodičky. Byl jsem z dané slečny tak v transu, že jsem to hlavou napálil přímo do vysokého javoru, na kterém seděla straka a vyhlížela svoji kořist, hon se jí ale nezdařil. Spadl jsem na hornatý povrch pod javorem a z tašky mi vypadl celý nákup i s petrželkou. Nebudu doma lhát a řeknu jim celou pravdu, ale až se to doma dozví, jistě zahynu. Když jsem se vzchopil, viděl jsem, jak mi ujel autobus, kdybych si trochu pospíšil, jistě bych ho stihl. Šel jsem pěšky přes Prokopovo náměstí, kde byl velký obchod, ze kterého svítilo samé stříbro. Po cestě jsem poslouchal vtipné pohádkové historky, v téhle zrovna had žaloval dalšímu hadovi o tom, jak jsou Němci neslušní, hlavně ti, co mají příjmení Müller nebo Fröhlich a taky mu prý vadí nějaký pán, kterého pro jeho výšku přezdívá tall man.

Po příjezdu domů jsem dostal svému slibu a řekl, co jsem provedl, babička na mě začala sprostě křičet, ale neměla nasazené zuby, takže z ní vzešlo něco jako „KRYCHFALUSHIY“! a hned na to jsem dostal od mamky šálkem po hlavě.

VESELÁ hra se změnila v HRUBÝ HONS.

Není to úplně můj ŠÁLEK kávy.